

OBSAH

Úvodní slovo ... 9–10

O kampani ... 13–14

Svět je krásný ... 18–19

Mezi sněhy, mezi ledy ... 20–21

Tahle věc je zkrátka jistá ... 22–23

Jen žádné zbytečné proslovy ... 24–25

Borovice kleč prý ztratila řeč ... 26–27

Klepítník členěný není vůbec zelený ... 28–29

Ve Vrchlabí nejsou srabi ... 30–31

Každý máme svoje vlohy ... 32–33

Sebrala se a šla do kina ... 34–35

Jak to jen říct ... 36–37

Nebe je modrý, tráva zelená ... 38–39

Koukni, jak je krásný ... 40–41

Huňatec, to zní huňatě ... 42–43

Tak to bylo, tak to bude ... 44–45

Ostružiník moruška ... 46–47

Tundra v srdci Evropy ... 48–49

Lomikámen sněžný ... 50–51

Klepítník členěný ... 52–53

Bělořit šedý ... 54–55

Suchopýr pochvatý ... 56–57

Borovice kleč ... 58–59

Borovičí šišky ... 60–61

Kopyšník je hamižník ... 62–63

Ach, tahle hrdla slavičí ... 64–67

Kopyšník tmavý ... 68–69

Když je někdo bezkoleneček ... 70–71

Jednoho dne zrána ... 72–73

Že je v tundře drsné žití ... 74–75

Ostružiník moruška ... 76–77

Smilka tuhá je ... 78–79

V Krkonoších je krásná příroda ... 80–81

Svět je víc moudrý ... 82–83

Cestou z pláně krkonošské ... 84–85

Sněžka je Krkonoš kněžka ... 86–87

Jedno kvapník dobře ví ... 88–89

To bych se na to kouk' ... 90–91

Šlapu si to na Violík ... 92–93

Na porostech tuhé smilky ... 94–95

Borovice si stojí dobře vkleče ... 96–99

V zurčícím prameni pod kamenem ... 100–101

Dnes jsem zas myslel na Marušku ... 102–103

Když ploštěnky večerí ... 104–105

Tam v tundře na pláních Krkonoš ... 106–107

Budoucnost je věc zcela nejistá ... 108–109

Lidi nejsou pokorní ... 110–111

Občas mívá divný pocity ... 112–113

Ne, tohle není pohádka ... 114–115

Bezkolenec modrý ... 116–117

Mochna zlatá není svatá ... 118–119

Potkávám jednoho norníka ... 120–121

V celé své ploše ... 122–123

Tohleto je zkrátka jisté ... 124–125

Jsou noci, kdy je zoufalý ... 126–127

Když je někdo šídlo ... 128–131

Hodí se každá kačka ... 132–133

Lipnice plihá ... 134–135

Jestli nejsi vůl ... 136–137

Dneska přišel listonoš ... 138–139

Jak se asi tak chová ... 140–141

Být či nebýt masožravý ... 142–143

Občas mívá záchvaty ... 144–145

Denně kromě středy ... 146–147

Proč padají krajíce ... 148–149

Včera v noci ... 150–151

Je to domněnka ... 152–153

Kam jsme se to jen dostaly ... 154–155

- Kulíci hnědí, ti svoje vědí ... 156–157*
- Snad je to jménem ... 158–159*
- Víte to, lidi ... 160–161*
- Borovice ponejvíce ... 162–163*
- Motýl, kytka, slunce, mrak ... 164–165*
- Kropenáč je vytrvalý ... 166–167*
- Znávali jsme vrbovku ... 168–169*
- V obřím dole žije ... 172–173*
- Víš, pro někoho jako smilka ... 174–175*
- Norník rudý je moc krásný ... 176–177*
- V Humpolci prý bydlí Hliník ... 178–179*
- Žila byla kyhanka ... 180–181*